

УДК 338.48

Глотов Н.А.

студент гр. МТЕ-112

Національний університет «Запорізька політехніка»

м. Запоріжжя, Україна

наук. кер. – к.е.н., доцент Цвілий С.М.

РОЗВИТОК ВІТЧИЗНЯНОГО СІЛЬСЬКОГО ТУРИЗМУ

Функціонування сільського туризму є частиною внутрішніх джерел

інвестицій для розвитку сільськогосподарського виробництва та підтримання життя у сільській місцевості, оскільки дохід, що отримується від надання послуг туристам, є додатковим джерелом до основного виду діяльності, а згодом і сам може стати головним. Поняття «сільський туризм» передбачає, що організацією туризму на селі займаються виключно сільські жителі або члени їхніх сімей, які отримують із цього додатковий дохід, але не змінюють виробничого профілю. Базова його особливість у тому, що клієнту пропонують проживання у сільській місцевості та знайомство з життям та побутом фермерів. Сільський туризм – це не лише проживання туриста у сільському будинку, а й функціонування цілої інфраструктури сільського туризму, яка включає гарне транспортне сполучення між населеними пунктами, обладнані необхідним місця проведення дозвілля, наявність служб, що надають різні послуги з інформаційного забезпечення та обслуговування, організовану продаж виробів місцевих ремесел, шинки та кафе. При цьому кожен гість, тобто турист, у сільському туризмі повинен постійно відчувати домашній комфорт та підвищену персональну увагу до себе [1].

Міжнародна практика показує, що розвиток сільського туризму дозволяє, окрім економічних, отримати і соціальні та соціокультурні ефекти: зупинити деградацію сільських районів, втрату ними населення, зберегти й відтворити культурну спадщину, національну самобутність регіонів та міст. Позитивними економічними та, водночас, соціальними ефектами розвитку цього туризму є: створення нових робочих місць для місцевого населення; розвиток ремесел; стимулювання виробництва екологічно чистих продуктів харчування; приплив у країну іноземної валюти; збільшення інвестицій в інфраструктуру, сервіс, в охорону природи; зростання добробуту місцевого населення; створення сучасної соціально-побутової та культурної інфраструктури на селі за принципом «не гірше, ніж у місті», що відповідає вимогам післявоєнного відновлення; розвиток спеціальної освіти, спрямованої на здобуття туристичних та природоохоронних професій; розвиток місцевого самоврядування; формування планів розвитку «зсередини» з урахуванням інтересів місцевих жителів певних територій.

Однак, в довоєнні роки в Україні розвиток сільського туризму стримувався

внаслідок: недосконалості законодавства; роз'єднаності зусиль щодо розвитку внутрішнього туризму, відсутності інтересу МСП до впровадження механізмів економічної кооперації та управління; поганого стану автомобільних доріг; незадовільного використання муніципальними органами своєї керуючої функції регулятора та організатора туристичного розвитку; недостатня інформаційна та рекламно-інформаційна робота з пропаганди і просування туристичних ресурсів та інвестиційної привабливості сільської місцевості України на світовому ринку.

Розвиток сільського туризму допоможе жителям села, які мотивовані їхати до міст через відсутність роботи за місцем проживання [2]. Більше того, з появою можливості заробляти багато міських жителів можуть прийняти рішення купити садибу і жити в селі. Це дуже важливо, тому що саме такі люди-ентузіасти, котрі люблять свою культуру та природу, здатні залучити та зацікавити величезну кількість туристів. Взагалі, то має бути побудований на спілкуванні відпочинок.

Література:

1. Charkina T., Pikulina O., Zadoja V., Tsviliy S. Improvement of the tourism industry management due to introduction of new trends types of tourism. *Philosophy, economics and law review*. Dnipro : DSUIA, 2022. Volume 2, no. 1. Pp. 108-117.

2. Цвілій С.М., Кукліна Т.С., Зайцева В.М. Маркетинг в туризмі : Навчальний посібник. Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2022. 260 с.